

community

The New Apostolic Church around the world

02/2018/LV

Ceļā: Papua-Jaungvineja

Ievadraksts:
svinēt svētdienu

Dievkalpojums:
dievišķās dāvanas

Baznīcas mācība:
pestīšana jaunajā radījumā
un iesvētību apsolījums

New Apostolic Church
International

Svētīt svētdienu

Mīļie ticības brāļi un māsas,

tā ir svētības bagāta tradīcija, ka mēs kā kristieši svinam svētdienu.

Mēs liecinām par Jēzus Kristus augšāmcēlšanos.

Nedēļas laikā mēs piedzīvojam kādu netaisnību, uzņemam daudz sliktu ziņu no pasaules. Un tad svētdienā mēs sanākam kopā, lai liecinātu: „Neskatoties uz to visu, mēs ticam, ka Jēzus Kristus ir augšāmcēlies. Viņš uzvarēja nāvi, ļaunumu un grēku. Viņam vienmēr būs pēdējais vārds!” Tas ir brīnišķīgs veids, kā pabeigt vienu nedēļu un uzsākt jaunu.

Mēs liecinām par mirušo augšāmcēlšanos un ceram arī uz savu pārvērtību.

Mēs gaidām mirušo augšāmcēlšanos un dzīvo pārvēršanos. Un neskatoties uz to, ko mēs esam piedzīvojuši, paveikuši un redzējuši, mūsu cerība ir balstīta Kristus atnākšanā. Mēs to apliecinām, ja katru svētdienu sanākam kopā uz dievkalpojumu, tāpēc lai mūsu dzīvē tas ieņem galveno vietu!

Mēs vēlamies būt labā liecinieki.

Cilvēki pasaulē demonstrē savus atšķirīgos uzskatus, jo vēlas parādīt: „Mēs neesam ar to vai šo vienisprātis. Mēs

Attēls: Starptautiskā Jaunapustuliskā baznīca

raugāties uz to citādi.” Protams, kā kristieši mēs arī neesam vienisprātis ar netaisnību un ļaunā valdīšanu. Un to mēs parādām, katru svētdienu nākot uz dievkalpojumu. Mēs ticam labā uzvarai pār ļauno. Mēs ticam, ka Jēzus Kristus ir augšāmcēlies un nāks atkal.

Svinēsim to katru svētdienu!

Sirsnīgi sveicot, jūsu

Žans Luka Šneiders

Vienpadsmit dienas pirmapustulis Žans Luka Šneiders bija ceļā, apmeklējot Austrāliju un Papua-Jaungvineju. Ceturtdien, 28. septembrī, viņš bija ceļā uz Kombikumu, lai noturētu ražas pateicības dievkalpojumu.

Attēls: Austrālijas Jaunapustuliska baznīca

Dievišķās dāvanas

2. Korintiešiem 9, 8:

„Dievs var jums bagātīgi dot visādu žēlastību, ka jums arvienu ir pilnīga iztikšana un vēl pietiekoši paliek pāri labiem darbiem.”

Mīlie brāļi un māsas, man ir liels prieks un liela žēlastība piedzīvot šo dievkalpojumu jūsu vidū. Tas ir pavisam īpašs: mēs šodien svinam ražas pateicības dievkalpojumu. Mēs pateicamies Dievam par visu, ko Viņš ir dāvējis mums. Protams, mūsu upuris un pateicība nav vajadzīga Dievam. Viņš nav kā mēs, cilvēki. Cilvēki, kuri kaut ko dara vai dod, nereti pēc tam gaida – atbilstoši pieņemtajai kārtībai - pateicību, un, ja tiem neviens nepateicas, viņi kļūst skumīgi vai pat nikni. Dievs netiecas pēc mūsu pateicībām vai upuriem. Vienīgais pamatojums tam, kāpēc Viņš gaida no mums pateicību, ir tas, ka pateicoties mēs tiekam vēl vairāk

svētīti. Ko mēs darām, kad gatavojamies ražas pateicības dievkalpojumam? Mēs atceramies daudzas Dieva dāvanas. Turklāt mēs apzināmies, ko visu Debesu Tēvs mums ir dāvējis. Mēs saprotam, cik liela ir Viņa žēlastība pret mums. Ražas pateicības dievkalpojuma sagatavošanās laikā mēs apzināmies, cik liela bagātība mums pieder Dievā. Svētība ir tanī ziņā, ka mēs atpazīstam, cik bagāti mēs esam Dievā. Prieks tāpat ir svētība, ko arī šodien mēs saņemsim.

Apustulis savā vēstulē raksta, ka Dievs mums dod bagātīgi savu žēlastību. Kad mēs svinam ražas svētkus, mēs apliecinām savu ticību Dievam, mūsu Tēvam. Mēs ticam, ka viss nāk no Dieva, mūsu Tēva, un viss ir žēlastība. Mēs ticam, ka pie Dieva ir dzīvība, jo Dievs mums dāvāja dzīvību. Dievs Tēvs ir visa dzīvā sākums. Dzīvība nāk tikai no Dieva, un par to mēs esam Viņam pateicīgi. Mēs, cilvēki, to nespētu. Dzīvība ir iespējama, jo Dievs kā Radītājs to dāvā. Dievs Tēvs, Radītājs, ir izveidojis visu šo pasauli, dabu un to kā dāvanu ir uzticējis cilvēkam: „Es došu jums šo visu dabu, manu radījumu.” Tā ir Dieva dāvana. Viņš dāvāja savu pilnīgo radījumu, un par šo dāvanu mēs esam pateicīgi.

Viņš dod mums vēl vairāk, jo uztur savu radījumu un radīto dzīvību. Dievs Tēvs dod mums veselību un spēku, kas ir vajadzīgs, lai strādātu, un Dievs svētī mūsu darbu.

Veselība ir žēlastība, to nevar nopelnīt. Es varu jums teikt, ka pazīstu cilvēkus, kas ir daudz labāki par mani. Viņi neko nav darījuši nepareizi, bet viņi ir saslimuši. Es apzinos, ka laba veselība tik tiešām ir žēlastība. To nevar nopelnīt, un tāpēc mēs esam pateicīgi par to. Dievs dod mums spējas un spēku, kas mums ir nepieciešams, lai veiktu mūsu darbu - arī tā ir žēlastība, un arī par to mēs esam pateicīgi. Es pazīstu cilvēkus, kuri smagi strādā, bet viņiem nav panākumu. Ja Dievs nesvēta darbu, nav arī vajadzīgo panākumu. Mēs vēlamies pateikties Dievam par to, ka Viņš ir mums dāvējis veselību un spēku un svētījis mūsu darbu.

Dievs dāvā mums ne tikai minimumu, bet gan apvelta bagātīgi, lai mēs varētu veikt labos darbus

Dievs dāvāja mums arī cilvēkus, kuri ir visapkārt. Tā ir žēlastība, ja ir vīrs vai sieva. Un īpaša žēlastība, ja ir bērni. Tāpat tā ir žēlastība, ja tev apkārt ir cilvēki. Mūsu dzīve būtu grūta, ja mēs būtu vieni. Bieži vien mēs esam atkarīgi no citu palīdzības. Tā ir žēlastība, ja esam daļa no ģimenes un daļa no tautas.

Un savā mīlestībā un gudrībā Dievs ir devis mums savus likumus: baušļus. Arī tā ir žēlastība: ja mēs rīkojamies pēc šiem baušļiem, mūsu dzīve ir mierīga un izlīdzinoša. Mēs esam pateicīgi Dievam par Viņa baušļiem un likumiem. Mēs pateicamies Dievam par visu, ko Viņš mums ir dāvējis: par radišanu, dzīvību, veselību, spēku un svētību, par cilvēkiem, kuri ir mums apkārt, un par dievišķajiem likumiem. Mēs zinām un ticam, ka Dievs mums ir devis pietiekami daudz, lai mēs varētu darīt labus darbus. Bet

Vairāk nekā 24 000 dalībnieku bija šajā Papua-Jaungvinejas dievkalpojumā.

Viņš mums dāvā ne tikai minimumu, bet gan apdāvina bagātīgi, lai mēs tālāk varētu darīt labu.

Kā izskatās labie darbi? Pirmais labais darbs ir mūsu pateicība Dievam. Mēs pateicamies Viņam par visām dāvanām, kuras Viņš ir mums devis. Mēs ticam, ka Viņš mums vienmēr dod pietiekami daudz, lai mēs varētu pateikties. Mums ir pietiekami dots, lai nestu Dievam pateicības upuri: „Tas pieder Tev, jo Tu esi mūs svētījis.”

Brāļi un māsas, mēs vēlamies šādu stipru ticību pasargāt arī turpmāk. Dievs dod mums vienmēr visu bagātīgi, lai arī mēs Viņam caur mūsu upuri varētu pateikties. Mums vienmēr ir

iespēja darīt labus darbus un dalīties ar tuvāko. Mēs varam atļauties nedomāt tikai par sevi. Viņš mums deva savu radījumu. Apejoties ar dabas bagātībām, mums jādomā ne tikai par mūsu, bet arī par nākamajām paaudzēm. Mēs

ticam, ka dabas bagātības pietiek visiem. Tāpēc mēs vēlamies saudzīgi izmantot dabas resursus un domāt ne tikai par sevi. Un pat tad, ja mums nav pārāk daudz, mēs ticam, ka Dievs mums ir devis pietiekami, lai mēs palīdzētu savam tuvākajam posta dienās.

*Kā Dieva bērni mēs ticam,
ka Dievs mums ir devis
pietiekami daudz, lai mēs
varētu palīdzēt savam
tuvākajam.*

Es pazīstu daudzus cilvēkus, kuri ar to nav vienisprātis. Viņi sūdzas: „Mēs esam tik nabadzīgi. Mums nav nekā.” Kā Dieva bērni mēs ticam, ka Dievs mums ir devis pietiekami, lai mēs varētu palīdzēt

Daudzi ticīgi uz šo dievkalpojumu pavadīja vairāk nekā septiņas dienas kājām. Lai viņus pabarotu, apkārtējās draudzes jau vairākus mēnešus iepriekš sagatavoja gan naktsmitnes, gan arī nepieciešamo pārtiku.

savam tuvākajam. Tā ir mūsu pārliecība. Mēs ticam, ka Dievs mums ir devis pietiekami daudz dzīvei, lai mēs varētu ievērot baušļus. Mēs neesam spiesti grēkot, lai dabūtu ko sev vajadzīgu. Dažkārt cilvēki uzskata: man trūkst daudz kā labai dzīvei, tāpēc es iešu zagt. Viņi ir zaudējuši godīgumu, jo vēlas vairāk. Tas neatbilst mūsu ticībai. Mēs esam mierā ar to, ko esam nopelnījuši, ievērojot dievišķos likumus. Mēs ticam, ka Dievs mums ir devis pietiekami, lai varētu sekot Viņa baušļiem.

Mēs ticam, ka mums ir tik daudz, ka varam atļauties rūpēties par savu dvēseli. Daudzi cilvēki saka: „Jūsu baznīca man patīk, bet man nav laika, lai ietu uz baznīcu. Ziniet, man ir jāstrādā, lai pabarotu savu ģimeni.” Mēs ticam, ka Dievs mūs aprūpē ar visu, kas mums ir vajadzīgs, lai mēs varētu rūpēties arī par dvēseli un netikt „sodīti”, ka ejam uz baznīcu. Mēs varam atļauties iet uz dievkalpojumiem un rūpēties par savu dvēseli, zinot, ka tāpēc mums neiestāsies trūkums.

Dievs mums ir devis daudzas dāvanas. Žēlastībā Viņš mūs ir tik bagātīgi apdāvinājis, ka mēs varam būt pateicīgi, ka varam arī domāt par citiem un palīdzēt tiem. Viņš mūs ir tik bagātīgi apdāvinājis, ka mēs varam ievērot Viņa baušļus un rūpēties par savu dvēseli.

Mēs esam pateicīgi arī Jēzum Kristum un Svētajam Garam. Jēzus Kristus, Dieva Dēls, dāvāja mums īpašu dāvanu, īpašu žēlastību. Viņš atdeva savu dzīvību, lai mēs to iegūtu. Viņa upura dēļ mums ir kļuvis iespējams palikt mūžīgā kopībā ar Dievu un ieiet Viņa valstībā. Neviens cits nevarētu uzvarēt nāvi un sātanu. Un, pavisam atklāti runājot, mēs to taču neesam pelnījuši. Kad Jēzus atdeva savu dzīvību par mani, es vēl nebiju piedzimis. Neviens nezināja, ka es kādreiz eksistēšu. Bet Viņš mani jau tā mīlēja, ka nomira par mani. Kāda žēlastība! Mēs neesam tā labā neko darījuši, un, neskatoties uz to, Viņš ir dāvājis mums visu. Mēs esam pateicīgi Jēzum par upuri un mūžīgo dzīvību.

Pie altāra: aprīnča apustuļa palīgi Edy Isnugroho un Peter Schulte, kā arī aprīnča apustulis Andrew Andersen

Mēs esam pateicīgi Svētajam Garam, jo bez Svētā Gara klātbūtnes mēs varētu Bībelē lasīt par Jēzu, bet tas mums neko nedotu. Tikai caur Svētā Gara iedarbību Dieva vārds un sakramenti dod mums mūžīgo dzīvību. Svētais Gars palīdz mums - tas nozīmē, ka Tas dara mums iespējamu saņemt mūžīgo dzīvību. Un šo dzīvību Viņš uztur caur vārdu un sakramentu. Tāpēc tā ir īpaša žēlastība, ka mēs pazīstam Jēzu Kristu un varam Viņam sekot. Mēs esam pateicīgi Svētajam Garam, ka Tas dod mums spēku sekot Jēzum Kristum.

Dievs mums ir dāvējis vēl citus Dieva bērņus. Mēs visi esam daļa no Jēzus Kristus baznīcas. Es domāju, ka jūs man piekritīsiet: būtu ļoti grūti palikt uzticamiem, ja mēs būtu vieni paši. Mēs esam pateicīgi, ka mums ir tik daudz brāļu un māsu, kuri palīdz mums, kuri lūdz par mums un kuri kopā ar mums cīnās.

Caur Svēto Garu Viņš mums ir devis arī īpašu bausli. Vai jūs pazīstat Jēzus Kristus bausli? Rezultāts un panākums Viņam nav izšķirošais. Vienīgais, kas Viņam ir svarīgi, ir mūsu pūlēšanās un mīlestība. Būtu briesmīgi, ja Dievs vērtētu mūs tikai pēc mūsu panākumiem. Es domāju, ka tad mēs šodien būtu daudz mazākā skaitā.

Mazākais, es nebūtu te, jo es jau esmu Dievam daudzas lietas apsolījis - šo vai to pārvarēt, šo vai to atstāt vai Viņa

labā darīt, un tomēr neesmu to paveicis, neesmu guvis panākumus. Paldies Dievam, ka Viņš nevērtēja mani pēc gūtajiem panākumiem. Izšķirošais Viņam ir un paliks vienīgi mūsu mīlestība pret Viņu, mūsu pūliņi. Tāpēc mēs esam pateicīgi Kristum par šo likumu. Viņš mums deva mīlestības un piedošanas bausli. Citādi mums nebūtu kopības savā starpā. Tas ir tas bauslis, kuru Dievs deva savai tautai. Pamatojoties uz to, mums ir iespēja palikt kopā un būt kā vienam veselam.

Tās ir dievišķās dāvanas. Žēlastībā Viņš mums ir devis mūžīgo dzīvību, kuru uztur caur savu vārdu un sakramentu. Viņš dāvāja mums žēlastību būt daļiņai no Dieva bērņu kopības, un Viņš mums deva žēlastības, mīlestības un piedošanas bausli. Viņš mūs tik bagātīgi apdāvināja, ka mēs varam atteikties no Dievam netīkamā. Mums nav jāseko sātānam. Dievs mums ir devis tik daudz, ka mēs varam atteikties no savām domām un uzskatiem un pieņemt Jēzus uzskatus. Mēs esam tik daudz saņēmuši no Jēzus, ka mums daudz nemaksā pateikt: „Labi, tu neesi pilnīgi vienisprātis ar mani. Es atsakos no savām idejām un domāšu, kā tu.” Kad Jēzus mums saka: „Šīs domas un uzskati man nepatīk,” - tad mēs sakām: „Labi, Jēzu, es mainīšos.”

Mēs to varam atļauties, jo esam bagāti: mums pieder godība, kuru Viņš mums ir devis, un godība, kura mums vēl tiks dota, proti, mūžīgā kopība ar Dievu, kur mēs kļūsim tādi,

kāds Jēzus jau ir. Tas ir tik vareni, ka mēs varam panest visas ciešanas uz zemes un kalpot Kungam un mūsu tuvākajam vien tāpēc, ka zinām: ir vērts ciest par Kristu un ar Kristu, ir vērts kalpot Kungam un tuvākajam. Ir vērts darboties Dieva darbā, jo alga ir mūžīgā kopība ar Kristu. Godība, kurā mēs drikstēsīm ienākt, ir tik iespaidīga, ka mēs aizmirsīsim par mūsu ciešanām un kalpošanu. Pat tie, kuri visu savu mūžu cieta, vairs nedomās par to, kad būs kopā ar Jēzu Kristu Viņa valstībā. Dievs parāda mums bagātīgās perspektīvas, lai mēs varētu kalpot un, ja nepieciešams, arī ciest. Tas ir brīnišķīgs apsolījums, ko Dievs mums ir devis. Dievs mums ir bagātīgi devis, lai mēs kļūtu kalpi miera valstībā. Iedomājieties to! Dievs ir tevi un mani tik bagātīgi apdāvinājis, kaut arī mēs esam vāji grēcinieki, mēs esam nepilnīgi, tomēr varēsīm miera valstībā kalpot Kristum, un mēs esam darbarīki Dieva rokās visām tautām. Dievs jau šodien ir mūs tik bagātīgi apdāvinājis, ka mēs varam dalīties savā garīgajā bagātībā ar savu tuvāko. Un mums ir tik daudz, ka mēs varam dalīties ar savām dāvanām un ticību - ne tikai miera valstībā, bet jau šeit un šodien.

Tie ir tikai nedaudzi piemēri par dāvanām, kuras mēs esam saņēmuši no Dieva Dēla un Svētā Gara. Par to mēs esam pateicīgi un vēlamies darīt labos darbus. Mēs vēlamies

atteikties no jebkuras domas, kura nepatīk Dievam. Mēs vēlamies kalpot Dievam. Mums ir visa kā pietiekami, lai to darītu. Mēs vēlamies dalīties ar tuvāko un sludināt Jēzus mācību. Kristum atnākot, mēs kalposim Viņam Dieva valstībā un būsīm par darbarīkiem Tā rokās, lai kalpotu visām tautām. Mums ir tik daudz iemeslu, lai slavētu un pateiktos Dievam. Un šī pateicība ir arī par svētību mums.

PAMATDOMAS

Žēlastības bagātība dara mūs spējīgus veikt labu virs zemes un būt patiesiem Kunga mācekļiem.

Es vēlos, lai man būtu pietiekami daudz vārdu!

Kā izskatās nākotnes Dieva valstība? Lai par to pastāstītu, trūkst vārdu, kā teica pirmapustulis. Taču tas, kas ir rakstīts Bībelē, varētu mums palīdzēt mācīties saprast.

Attēls: Brazīlijas Jaunapustuliskā baznīca

„Dievs vēlas ar mums dalīties savā godībā,” – tā bija skaidra vēsts, kuru izteica pirmapustulis Žans Luka Šneiders savā dievkalpojumā, kas notika 2017. gada 6. augustā Natalā, Brazīlijā.

Jeruzaleme kā Dieva valstības attēls

„Šodien mēs šo tekstu saprotam, balstoties Jēzus Kristus redzējumā,” teica pirmapustulis, iesākot savu sprediķi. Jeruzaleme ir baznīcas attēls, ar to domājot debesu Jeruzalemi, ticīgo draudzi. „Un šai draudzei Dievs saka: „Es tevi atbrīvošu no ļaunā! Un es vēl daudz cilvēku atvedīšu uz Jeruzalemi.””

- Jēzus uzvarēja nāvi un elli: „Šo uzvaru Viņš dalīs ar mums. Viņš noteikti atbrīvos mūs no ļaunā un nāves. Mums vairs nebūs darišanas ar ļauno. Kad Jēzus nāks, mēs piedalīsimies Viņa uzvarā.”
- Jēzus saņēma augšāmcelsšanās miesu: „Ar šo augšāmcelsšanās miesu Viņš kā pirmais iegāja Dieva valstībā. Viņš tur ir pirmais daudzu brāļu vidū, un Viņš dalīsies arī ar mums.”

Mēs ieiesim Dieva godībā: „Man gribētos, lai man būtu pietiekami vārdu, lai par to pastāstītu. Tomēr vārdu trūkst. Viena doma var palīdzēt mums, lai varētu to iztēloties:

ši godība būs tik liela un brīnišķa, ka mums katru dienu mūžībā būs iemesls pateikties Dievam un slavēt Viņu!”

Nevis rīt, bet jau šodien

Pirmapustulis arī akcentēja, ka mums nav katrā ziņā jāgaida, līdz nāks Kungs: „Jau šodien mēs varam piedzīvot šīs godības lielumu. Dievkalpojumā mēs varam piedzīvot, ka Dievs dāvā mums žēlastību. Jau šodien mēs varam baudīt no Jēzus Kristus nopelna.” „Un tas būtu jājūt arī cilvēkiem, kuri atrodas mums apkārt,” uzskata pirmapustulis.

Nākotne, tagadne, uzdevums

Jēzus ir miris par visiem cilvēkiem, un tāpēc Viņa upuris ir spēkā arī pie mums. Viņš vēl daudz cilvēku atvedīs uz savu pilsētu. Tāpēc tiem, kuriem jau tur ir vieta, jāņem vērā: „Ejiet tiem pretī, rādiet tiem ceļu, novāciet akmeņus no to takām.” Tas ir arī mūsu uzdevums: norādīt ceļu ar mūsu liecību, vārdiem un darbiem.

Un nobeigumā pirmapustulis teica: „Mums ir jābūt par ceļa rādītājiem cilvēkiem. Tā ir mūsu nākotne, tā ir mūsu tagadne, tas ir mūsu uzdevums.”

Atceļā uz mājām

Jēzus ir aizgājis, lai sagatavotu vietu. Pārsteigums numur viens: šī vieta jau sen ir gatava. Pārsteigums numur divi: cilvēce jau vienreiz tur bija. Jājauc: kā aiziet atpakaļ uz mājām?

2017. gada 15. oktobrī vairāk nekā 114 000 dalībnieku piedzīvoja (galvenokārt ar video translācijas starpniecību) pirmapustuļa Žana Lukas Šneidera dievkalpojumu Klaremonas draudzē, Keiptaunā (Dienvidāfrikā).

Skatoties tālāk, redzam visu kopainu

Kad Jēzus izrunāja šos vārdus, Viņš bija kopā ar saviem mācekļiem un attēloja, kas Viņam ir gaidāms - nodevība, ciešanas, posts. Mācekļi bija sašutuši, taču Jēzus paplašināja viņu skatījumu: Viņš dosies atpakaļ pie Tēva. Tas ir mērķis, paskaidroja pirmapustulis: „Viņš vēlējās, lai tie zinātu par notikumu beigām.”

Tas ir noderīgi arī mums, jo „mēs zinām, ka mums arī jāiet cauri ciešanām, mēs zinām, ka mums jānes liels smagums.” Bet Dievs nevedīs ne bēdās, ne arī postā, bet gan cauri bēdām un postu savā valstībā: „Lai mums būtu visaptverošs skats, uzlūkosim visu arī turpmāk ar Svētā Gara palīdzību.”

Kur cilvēkam būtu vienmēr jābūt

Jēzus dodas, lai sagatavotu vietu. Kas tā ir par vietu? „Tā ir vieta, kur cilvēkam būtu vienmēr jābūt.” Jo Dievs radīja cilvēku, lai tas būtu kopībā ar Viņu. Taču ar grēkā krišanu cilvēks zaudēja savu vietu un stāvokli.

Pēc 44 gadu kalpošanas amatā - no tiem 17 gadus kā apustulim – atpūtā tika pavadīts apustulis Džons G. Stivenss

Jēzus atnāca uz zemi, lai no jauna sagatavotu šo vietu. „Caur savu upuri un augšāmcelšanos Viņš radīja cilvēkiem iespēju iemantot Dieva valstību,” uzsvēra baznīcas vadītājs. „Šī vieta jau ir sen sagatavota. Katram no mums ir vieta debesīs. Vieta ir gatava un gaida mūs.”

Ne tikai palikt, bet iet

Turpceļš ir skaidrs. „Es esmu ceļš,” saka Jēzus. „Iesim šo ceļu,” saka pirmapustulis. Jēzus ir noteicis, kāds ir šis ceļš.

- Ticības ceļš: „Es arī esmu tas cilvēks, kuram ir vajadzīgi pierādījumi. Bet, ja tiek runāts par Jēzu Kristu un Viņa ceļu, tad man ir jāakceptē arī tas, ko es nevaru ar prātu aptvert. Mums jāturpina iet ticībā uz priekšu.”
- Sakramentu ceļš: ja grib ienākt Dieva valstībā, ir jāpiedzimst no jauna - no ūdens un gara. Un kurš vēlas augšāmcelties, tam ir jābauda Jēzus miesa un asinis. „To nav noteikusi kāda baznīca - tas bija pats Jēzus.”
- Paklausības ceļš: „Tam, kurš vēlas sekot Jēzum, ir jāievēro Viņa baušļi. Kaut arī tas ir grūti, paliksim uz šī ceļa. Tas ir vienīgais ceļš pie Jēzus.”
- Pašaieliedzības ceļš: „Jēzus vēlas vairāk nekā tikai paklausīgus cilvēkus. Viņš vēlas, lai mēs kļūtu Viņam līdzīgi, lai Viņa domas kļūtu par mūsu domām. Vai mēs esam ceļā uz pārvēršanos?”
- Kopības ceļš: „Mums ir jāmacās būt vienotiem Kristū, jo Viņš nenāks, lai paņemtu atsevišķas personas. Viņš vēlas paņemt visu tautu, kas ir kā viens vesels.”

„Ir nepietiekami tikai palikt uz šī ceļa. Mums ir jāiet uz priekšu,” tā teica pirmapustulis Šneiders dievkalpojuma beigās. „Jēzus nāks atkal. Viņš nāks mums pretī, jo zina, ka mēs vieni paši to nespēsim paveikt. Un, ja es lūdzu: „Nāc, lūdzu, Kungs Jēzu!”, tad es varu dzirdēt manā dvēselē, kā Viņš atbild: „Jā, Es nākšu, bet nāc arī tu. Nepaliec stāvam, ej tālāk pa šo ceļu.””

PAMATDOMAS

Jāņa 14, 3.4:

„Un kad es būšu nogājis un jums vietu sataisījis, tad es nākšu atkal un ņemšu jūs pie sevis, lai tur, kur esmu es, būtu arī jūs. Un kur es noeimu, to ceļu jūs zināt.”

Jēzus caur savu upuri un augšāmcelšanos sagatavo vietu pie Dieva. Viņš nāks atkal, lai paņemtu pie sevis tos, kuri būs izpildījuši Viņa prasības.

JĒZUS KĀRDINĀŠANA

MATEJA 4, 1–11

Jānis Kristītājs kristīja Jēzu, un pār Viņu nāca Svētais Gars. Tad Jēzus nonāca tuksnesī. Tur sātans mēģināja Viņu pierunāt darīt to, ko sātans saka. Bet Jēzus nepaklausīja viņam.

Pēc tam, kad Jēzus tika kristīts Jordānas upē, Dieva Gars aizveda Viņu tuksnesī. Tur Viņu pārbaudīja sātans. Četrdesmit dienas un naktis Jēzus gavēja – neko neēda. Tāpēc Viņš bija izsalcis. Tad nāca sātans un teica: „Ja

tu esi Dieva Dēls, tad vienkārši saki, lai šie akmeņi top par maizi.”

Jēzus atbildēja viņam: „Stāv rakstīts: cilvēks nedzīvo no maizes vien, bet no ikkatra vārda, kas iziet no Dieva mutes.”

Tad sātans aizveda viņu uz Jeruzalemi un uzcēla viņu pašā Dieva nama jumta galā.

Viņš teica Jēzum: „Ja tu esi Dieva Dēls, tad nolaidies zemē, jo stāv rakstīts: Viņš saviem eņģeļiem par tevi pavēlēs, un tie tevi nesīs uz rokām, ka tu savu kāju pie akmens nepiedauzi.”

Jēzus tam atbildēja: „Rakstos stāv rakstīts: Dievu savu Kungu tev nebūs kārdināt.”

Atkal sātans veda Jēzu sev līdzī uz ļoti augstu kalnu un rādīja Viņam visas pasaules valstis un to godību.

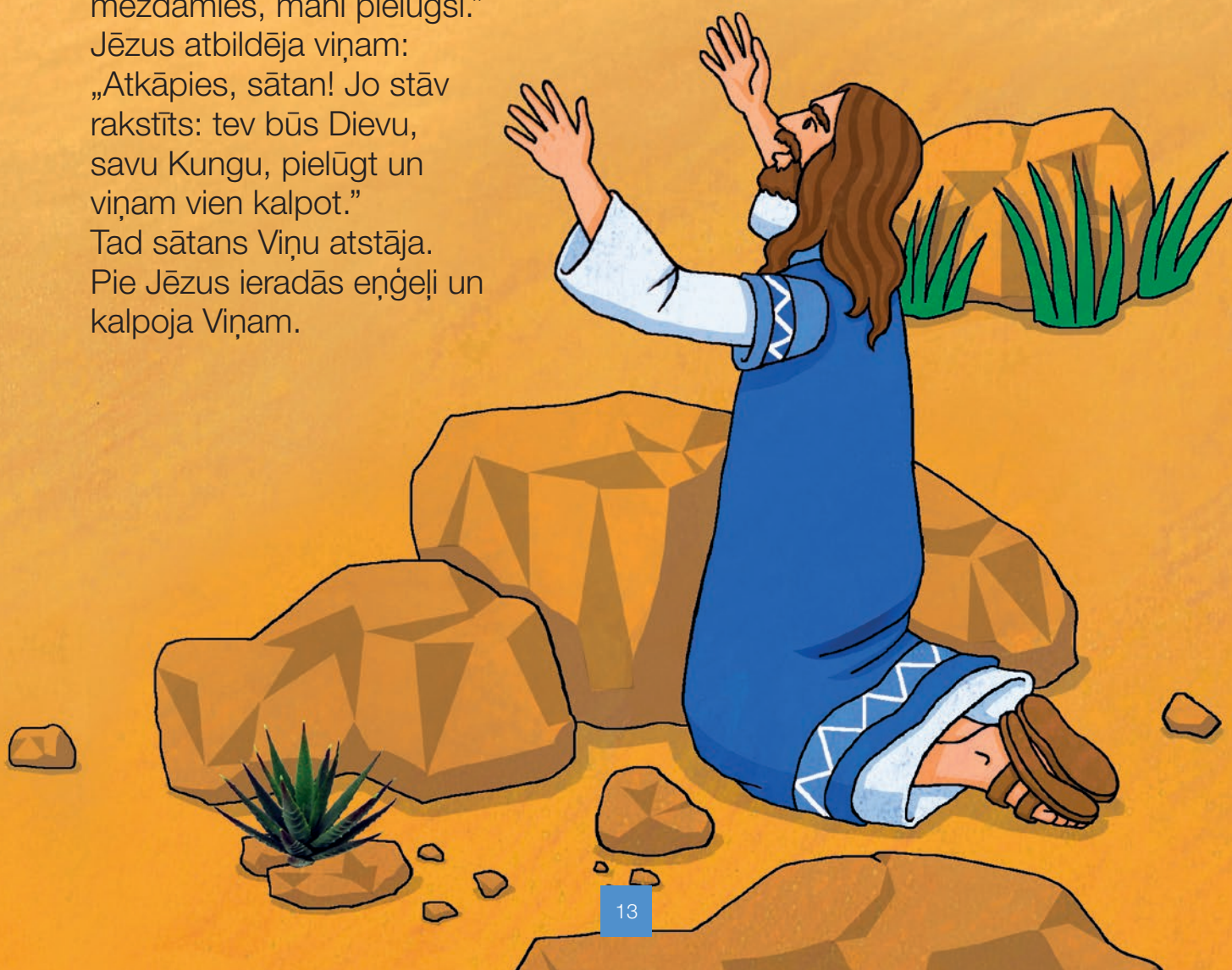
Viņš teica Jēzum: „To visu es tev gribu dot, ja tu, zemē mezdamies, mani pielūgsi.”

Jēzus atbildēja viņam:

„Atkāpies, sātan! Jo stāv rakstīts: tev būs Dievu, savu Kungu, pielūgt un viņam vien kalpot.”

Tad sātans Viņu atstāja.

Pie Jēzus ieradās eņģeļi un kalpoja Viņam.

PIE SINTIJAS NDŽAMENĀ, ČADĀ

Labdien, mans vārds ir Sintija, man ir divpadsmit gadi. Pirms gada, 2017. gada janvārī, pirmapustulis Žans Luka Šneiders Čadā noturēja trīs dievkalpojumus; vienu no tiem arī galvaspilsētā Ndžamenā, kur es dzīvoju. Es drīkstēju viņu sveikt ar puķu pušķi.

Čada ir zeme Āfrikas sirdī. Ziemeļu daļa ir izkaltusi, tur atrodas Sahāras tuksnesis un vulkāniskie kalni. Tālāk uz dienvidiem atrodas Sāhela zona, kas ir pustuksnesis. Zemes dienvidos ir meži un mitra savanna. Te savu dzimteni ir atraduši daudzi dzīvnieki.

Zemi apūdeņo divas lielas upes - Sahari un Logone. Tās saplūst kopā blakus Ndžamenai un drīz pēc tam ietek Čadas ezerā.

Mēs dzīvojam pilsētas nomalē - ja vēlamies braukt uz pilsētu, mums ir jāšķērso Sahari upe. Vai drīkstu jūs iepazīstināt ar savu ģimeni? Aizmugurējā rindā jūs redzat manu māti Sabīni, mani, māsīcu Karolīnu un tanti Felciju. Priekšā stāv mans brālēns Frederiks blakus manam vectēvam un mana māsīca Anastasija blakus manai vecmammai. Kristiāns, mans tētis, attēlā nav redzams.

Mana māmiņa strādā par medmāsu un bieži ir ceļā. Tāpēc es dzīvoju kopā ar māsiņu Karolīnu pie manas tantes. Viņa mūs ļoti mīl un palīdz mums izpildīt mājasdarbus. Kopā ar Karolīnu es apmeklēju piekto klasi. No rītiem skola sākas 7.30 un beidzas 17.00. Sestdiena mums ir brīva. Čadā ir divas oficiālās valodas: franču un arābu. Ak, jā, gandrīz aizmirsu, blakus man stāv mūsu suns Patiente.

Jau kopš dzimšanas es esmu jaunapustuliskā kristiete. Mana vecmamma Odile ir ļoti aktīva draudzē. Manu vectēvu sauc par Dakoua, un viņš ir apustulis. Viņš iedrošina mani, lai es dziedu korī un darbojos svētdienas skolā. Attēlā jūs varat redzēt mūsu draudzes svētdienas skolu, bērnu vecākus un mūsu svētdienas skolas skolotāju.

Kopumā dievkalpojumā mēs esam ap 50 brāļu un māsu.

Mūsu Toukras draudzē es dirģeļu svētdienas skolas kori.

Tas sagādā man lielu prieku. Mēs mēģinām trīs reizes nedēļā. Ja es kādreiz aizkavējos, bērni atnāk pie manis uz mājām un jautā, kad viņi varēs sākt mēģinājumu. Turklāt es un Karolīna spēlējam flautu.

Aprīļa apustulis Johans Sobotka ir ieviesis šo instrumentu Čadas jaunapustuliskajās draudzēs.

Pestīšana jaunajā radījumā

Attēls: ©Helen Hotson - fotolia.com

Tuvāk pie Tevis, mans Dievs: kādu lomu ieņem līgavas draudze mūžīgajā godībā? Vai tai ir kāda īpaša pozīcija, vai tā ir tuvāka Dievam? Atbildi mēs vēl neesam saņēmuši.

Katehisms skaidri parāda, ka Jaunapustuliskā baznīca liecina par ticību Kristus atnākšanai, kas agrāk tika formulēta ticības apsolījumos. Mēs ticam, ka Jēzus Kristus nāks spēkā un godībā, lai tiesātu dzīvos un mirušos (Apustuliskais ticības apliecinājums, KNK Jautājumos un atbildēs, 34), un „mēs gaidām uz dzīvošanu nākamajā pasaulē” (Nikajas-Konstantinopoles apliecinājums, KNK Jautājumos un atbildēs, 35).

Ja mēs runājam par Jēzus atnākšanu, tad vispirms domājam par pirmdzimto paņemšanu. Uz to arī koncentrējas apustuļa

amats, it īpaši tādēļ, ka tas bija apustuļa amata atdzimšanas piepildījums deviņpadsmitajā gadsimtā. Taču ir svarīgi nepazaudēt skatu uz dievišķās pestīšanas kopējo plānu.

Dievs būs viss visā

Dieva rīcība pašķir iespēju cilvēkiem visos laikos iegūt pieeju pestīšanai. Pirmdzimtie, kurus Kungs ņems pie sevis, tiks savesti kopā ar tiem, kuri lielajās bēdās neaizliedza Kristu un zaudēja savu dzīvību. Tūkstoš miera gadu laikā cilvēkiem vēlreiz tiks piedāvāta pestīšana. Visiem, kuri

izšķirsies par Jēzu Kristu, tiks dota pieeja jaunajai radībai un tie piedzīvos dievišķās pilnības dzīvi. Jo Dievs būs „viss visā” (1. Korintiešiem 15, 28). Tad cilvēki dzīvos mūžīgā kopībā ar Dievu. Miers un prieks valdīs mūžīgi, jo viss - jaunās debesis, jaunā zeme un tie, kuri to apdzīvos, - būs vienisprātis ar Dieva gribu.

Ainas no nākotnes

Jēzus Kristus izmanto vairākas līdzības, kad runā par pestīšanu. Līdzība par podiem (Lūkas 19) varētu norādīt uz to, ka ir pestīšanas „hierarhija”: valdnieks uztic pirmajam kalpam varu pār desmit pilsētām un otrajam pār piecām pilsētām. Taču līdzība saturiski nenorāda uz pestīšanas hierarhiju, bet parāda nostāju, kas ir nepieciešama pestīšanas iegūšanai. Ja Jēzus Kristus runā par „būt varai”, tad tiek akcentēts, ka ticīgie

- ar Viņu valdīs, citiem vārdiem sakot, dalīs Viņa godību;
- kalpos tālāk Viņam, tātad tiek norādīts uz turpmākā darba lauku.

Nav hierarhijas pestīšanā

Rodas jautājums, kādu vietu jaunajā radījumā ieņems līgavas draudze. Atklāsmē Jēzus runā par „jauno Jeruzalemi”, par kalpiem, kuri kalpos Dievam un valdīs kopā ar Viņu.

Šī aina ir cilvēku un Dieva savstarpējā kopība. Nav pietiekami daudz argumentu, lai runātu par to, ka jaunajā radībā ir divas pestīšanas kategorijas. Vai mēs patiesi varam galvot, ka jaunajā radībā būs „divas klases” kopībā ar Dievu?

Tāds priekšstats ir pretrunā ar liecību Jaunajā Derībā. Ja jau Dievs ir viss visā, tad tas tā nevarētu būt. Nav nekā lielāka par to, kas ir mūžīgās dzīvības pilnība, mūžīgā kopība ar trīsvienīgo Dievu Viņa godībā un gaismā!

Visiem: kopība ar Dievu

Mīlestība pret Kungu ir nešķirama no mīlestības pret tuvāko. Jēzus gaida no savējiem, ka tie mīlēs savu tuvāko, kā Viņš tos mīl. Viņš, kas ir pilnīgs, ir gatavs kopā ar mums, mantiniekiem, dalīt savu mantojumu, kaut esam grēcinieki, jo Viņš mūs mīl. Ja mēs mīlam kā Jēzus, nebūsim sašutuši par to, ka Viņš dod mūsu tuvākajam to, ko nodrošina arī mums...

Citi baidās, ka mūsu izredzētība varētu tikt apšaubīta, ja tiek teikts, ka Dievs dos iespēju visiem cilvēkiem iegūt jauno radību un būt kopā ar Viņu mūžīgi. Taču ir jāpadomā, ka mēs neesam izredzēti, lai vieni paši tiktu izglābti, bet gan lai rastu iespēju glābties kā pirmajiem. Neaizmirsīsim, ka mūsu izredzētība ir aicinājums: mēs esam aicināti kalpot Kungam, sludināt Dieva labos darbus un liecināt gan šodien, gan arī tūkstoš gadu miera laikā. Šo kalpošanu mēs vēlamies izpildīt ar prieku, lai pateiktos Dievam par žēlastību, nevis lai saņemtu atalgojumu.

Attēls: Oliveris Rūtenis

Iesvētību apsoliņuma nozīme

Viss sācies ar kristībām: iesvētību apsoliņums Jaunapustuliskajā baznīcā ir vairāk nekā 1700 gadus vecs. No kurienes nāk šis teksts un ko tas nozīmē?

Šodienas iesvētību apsoliņuma teksts pastāv jau no 3.gadsimta pēc Kristus. Šo tekstu dēvē par „apustulisko tradīciju” jeb, tieši tulkojot no latīņu valodas, par „Apustulisko tradicionālo”, kuru uzrakstījis mācītājs Romas Ipolīts. „Apustuliskais tradicionālais” līdz ar „12 apustuļu mācību” (tekstu, kas radies 2. gadsimtā) bija svarīgs pirmo kristiešu draudžu dzīves un dievkalpojumu kārtības avots.

Mūsu iesvētību apsoliņuma tekstu var atrast „Apustuliskā tradicionālā” kristību aicinājuma sadaļā. Tas iepriekš bija kristību apsoliņums, ko nodeva visi, kuri absolvēja kristību mācību. Ja kristīja bērnus, apsoliņumu deva to vecāki vai ģimenes locekļi.

Jaunapustuliskajā baznīcā agrākais kristību apsoliņums tiek izmantots iesvētībās. Līdz ar to apsoliņumu, ko bija devuši

vecāki kristību vai apzīmogošanas laikā, tagad apstiprina paši iesvētāmie.

Iesvētāmā jēdziens ir cēlies no latīņu valodas vārda „confirmatio”, kas nozīmē ‘nostiprināt’. Šī nostiprināšana notiek ar iesvētāmā „jā” vārdu, apliecinot apņemšanos sekot Kristum.

Iesvētāmā apsolījumu veido, pirmkārt, atteikšanās un, otrkārt, apsolišana. Tās abas ir kristietības pamatizšķiršanās. „Nē” ļaunajam nozīmē atteikšanos no sātana, savukārt „jā” trīsvienīgajam Dievam nozīmē savas dzīves nodošanu mūsu Kungam.

Atteikšanās formulēta šādi: „Es atsakos no velna un visiem viņa darbiem un būtības.” Oriģinālā ir teikts: „Es atsaku tev, sātān, un visiem taviem darbiem.”

Šajā formulējumā ietverta doma, ka iesvētāmais no brīvas gribas atsakās no ļaunā jeb sātana būtības un ka tikai pats iesvētāmais ir par to atbildīgs. Ļaunā darbi izpaužas, aizvilinot prom no Dieva vai pat nostājoties pret Viņu, elkdievībā, Kristus upura necienīšanā, Dieva gribas neievērošanā, cietsirdībā vai nevaldāmā varas gribā. No tā visa cilvēks, kurš izrunā šo apsolījumu, grib distancēties.

Atteikšanās nenozīmē, ka cilvēks tagad būs bez grēka un viņam vienmēr izdosies izvairīties no ļaunā ietekmes. Te vairāk tiek akcentēts, ka iesvētāmais apzinās savu grēcīgumu un tāpēc turpmāk nevēlas savu dzīvi pavadīt ļaunumā un bezdievībā. Lai to ievērotu, ir nepieciešama Svētā Gara, kura dāvanu iesvētāmie jau ir saņēmuši, pavadība. Vienīgi

ar saviem spēkiem cilvēkam neizdosies savu apsolījumu ievērot.

Pēc atsacīšanās seko apsolījums, kas skan šādi: „Es (..) nododu sevi, ak, trīsvienīgais Dievs, Tēvs, Dēls un Svētais Gars, ticībā, paklausībā un ciešā apņēmībā būt uzticīgs Tev līdz sava mūža galam.”

Tas, kurš izsaka šo apsolījumu, parāda, ka trīsvienīgo Dievu viņš uzņem kā savu Kungu, kas nosaka tā dzīvi. Ticība un paklausība ir būtiski aspekti dzīvei ar Dievu. Ticība Dievam nozīmē uzticēties Viņam. Paklausība attiecībā pret Dieva gribu ir būtiska ticības konsekvence.

Nobeigumā ir runa par nopietnu apņemšanos. Tādējādi tiek akcentēts, ka apsolījums nevar būt tā vienkārši izteikts, bet ir jābūt nopietnai vēlmei to arī izpildīt. Iesvētāmais paziņo savu gribu turpināt dzīvi kopā ar Dievu, tas ir, palikt uzticamam Viņam līdz galam. Un būt uzticamam nozīmē atbildēt Dieva

uzticamībai, kas izpaužas sakramentu dāvanā un sargājošā pavadībā dzīves ceļos.

„Es atsakos no velna un visiem viņa darbiem un būtības un nododu sevi tev, ak, trīsvienīgais Dievs, Tēvs, Dēls un Svētais Gars, ticībā, paklausībā un ciešā apņēmībā būt uzticīgs Tev līdz sava mūža galam. Āmen.”

Iespiests

Izdēvējs: Žans Luka Šneiders

Überlandstrasse 243, CH-8051 Cīrihe, Šveice

Frīdriha Bišofa izdevniecība Frankfurter Str. 22, 63263 Neu-Isenburg, Vācija

Redaktors: Pēteris Johannings

Apskats

- 01.04.2018 Notingema (Lielbritānija)
- 08.04.2018 Karlsrūe (Vācija)
- 15.04.2018 Toronto (Kanāda)
- 22.04.2018 Trebaselege (Itālija)
- 29.04.2018 Livingstona (Zambija)
- 10.05.2018 Tīre (Vācija)
- 20.05.2018 Vašingtona D.C. (ASV)
- 03.06.2018 Ostermundigene (Šveice)
- 10.06.2018 Luanda (Angola)
- 17.06.2018 Leipciga (Vācija)
- 24.06.2018 Landshūte (Vācija)

New Apostolic Church
International

